

بُري صحبت جو وبال

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ
وارو سُنتن پريو بيان

(اسلامي پينرن جي لاءِ)

26-October-2017

مبلغ بيان ڪرڻ کان پهريان گهٽ ۾ گهٽ تي پيرا پڙهي وٺي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ

اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

بُري صحبت جو وبال

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَبِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

دُرُودِ پَاڪِ جِي فُضِيْلَتِ

سرڪار مدينه، قرار قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان آهي:

أَوَّلَى النَّاسِ بِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَى صَلَاةٍ يَعْنِي قِيَامَتِ جِي ڏينهن ماڻهن ۾ سڀ کان گهڻو منهنجي ويجهو اهو شخص هوندو، جيڪو سڀ کان وڌيڪ مون تي دُرُودِ

شريف پڙهندو هوندو. (ترمذي، ڪتاب الوتر، باب ماجاء في فضل الصلاة... الخ، ۲/ ۲۷، حديث: ۲۸۴)

چاره بے چارگاڻ پر هون دُرُودِیں صد هزار بے کسوں کے حامی و غمخوار پر لاکھوں سلام

مختصر وضاحت: امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جِي ڪتاب "وسائلِ بخشش"

جي شعر جي معنيٰ هي آهي ته بي کسن ۽ مجبورن جي مددگار آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي هزارين دُرُودِ هجن ۽ بي سهارن ۽ مددگارن جي حمايت ۽ انهن سان همدردي ڪرڻ واري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي لکين سلام هجن.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان

سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿيون. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”نِيَّةُ

الْمُؤْمِنِ حَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي.

(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

۱) **بہ مدني گل:** (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان بدن جون نيتون

✽ نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ✽ تڪ لڳائي ويهڻ
بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس
✽ ضرورت پوڻ تي ٻين اسلامي پيڻرن جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس
✽ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ چڙپ ڏيڻ ۽ اٽڪڻ کان
بچندس ✽ صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اذْكُرَالله، ثُوبُوا إِلَي الله! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽
صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي جي لاءِ پست آواز سان جواب ڏيندس ✽ بيان
کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس. دوران
بيان موبائل جي غير ضروري استعمال کان بچندس، نه بيان ريكارڊ ڪندس
نه ئي ٻئي ڪنهن قسم جو آواز چو ته ان جي اجازت ناهي، جيڪو ڪجهه
ٻڌندس، ان کي ٻڌي ۽ سمجهي ڪري ان تي عمل ڪرڻ ۽ ان کان پوءِ ٻين
تائين پهچائي ڪري نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

بُري صحبت جو انجام

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي حضرت علامه مولانا ابوال
بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دامت بركاتهم العاليه پنهنجي ماڻه ناز
تصنيف ”نيڪي جي دعوت“ جي صفحي نمبر 290 تي فرمائن ٿا: پنجاب
(پاڪستان) جي هڪ علائقي ۾ هڪ عجيب و غريب بدبو (Bad-smell) محسوس
ٿيڻ لڳي، علائقي وارن جي گهڻي ڪوشش ڪرڻ کان پوءِ بدبو جو نشان مليو،
اها بدبو هڪ بند گهر مان اچي رهي هئي، تنهنڪري پوليس کي اطلاع ڏنو
ويو، پوليس وارا ماڻهن جي موجودگي ۾ تالو توڙي گهر ۾ داخل ٿيا ته هي

ڏسي سڀ حيران ٿي ويا ته اتي هڪ ڪٿ تي هڪ جوان شخص جو لاش پيو آهي ۽ ان جا ڪجهه حصا ڳري چڪا آهن ۽ ان ۾ ڪيڙا هلي رهيا آهن، هي منظر ڏسي ٻارن سميت ڪئي ماڻهو بيهوش ٿي ويا، تحقيق ڪرڻ تي خبر پئي ته هي نوجوان محنت مزدوري ڪرڻ جي لاءِ ان علائقي ۾ آيل هو، ڪرائي جي جڳهه ۾ رهندو هو ۽ ڪجهه جوارين سان ان جي دوستي هئي، هڪ ڏينهن هي نوجوان پنهنجي دوستن کان جوا ۾ تمام گهڻي رقم کڻي ويو، هارائي ويل جواڙي دوستن رقم ان کان ڦرڻ جي لاءِ هن جي ڳچي ۾ رسو وجهي ۽ بجلي جا ڪرنٽ هڻي ڪري ان کي ماري وڌو، پوءِ ان کي بنا ڪفن دفن جي تالو لڳائي فرار ٿي ويا. (نيڪي جي دعوت، ص ۲۹۰)

پياريون پياريون اسلامي پيڙهن! ٻڌو اوهان ته بُري صحبت (Company) ۾ اٿڻ ويهڻ ڪيتري قدر هلاڪت ۽ بربادي جو سبب ۽ بُري صحبت ۾ رهڻ جو ڪيتري قدر خطرناڪ انجام ٿيندو آهي. بيشڪ بُري صحبت انسان کي برباد ڪندي آهي، بُرن جي صحبت ۾ ويهڻ جڻ ته آفتن، بلائن ۽ مصيبتن جي دروازي کي کوليندي آهي. ڪڏهن ڪڏهن اهي ئي خراب دوست پنهنجي فائدي خاطر پنهنجن ئي ساٿين جا جاني دشمن بڻجي انهن کان جيئڻ جو حق ڪسي وندا آهن ۽ انتهائي اذيت کان پوءِ موت جي وادي ۾ اچلائيندا آهن ۽ اهڙي طرح خراب دوستن جي صحبت ۾ رهڻ وارا معاشري ۾ عبرت جو نشان بڻجي ويندا آهن. هيئنر اسان جوارين جي صحبت ۾ رهڻ واري شخص جي عبرت ناک موت جي حڪايت ٻڌي، اسان کي گهرجي ته اسان برين دوستين خاص ڪري جوا جي عادت ۾ مبتلا خواتين جي بُري صحبت کان پري رهون، چوٽه جوا جي آفت جي سبب کان دولت لٽائڻ سان گڏوگڏ گهڻن نقصانن کي منهن ڏيڻو پوندو آهي جيئن ته

جوا جا دنياوي نقصان

تفسير صراط الجنان جلد 3 صفحي 24 تي آهي: (1) جوا جي ڪري جوارين ۾

بُغض، عداوت ۽ دشمني پيدا ٿي ويندي آهي ۽ ڪڏهن ته قتل ۽ لڙائيءَ تائين معاملو پهچي ويندو آهي (2) جُوا ڪيڏڻ سبب مالدار انسان ڪجهه گهڙين ۾ عُربت ۽ مفلسي جو شڪار ٿي ويندو آهي، خُوشحال گهر بدحالي جو نظارو پيش ڪرڻ لڳندو آهي، چڱو خوشحال ماڻهو پڻ ڪاٺ پيئڻ تائين جو محتاج ٿي ويندو آهي، معاشري ۾ ان جو ٺهيل وقار ختم ٿي ويندو آهي ۽ سماج ۾ ان جي ڪا قدر ۽ قيمت ۽ عزت باقي ناهي رهندي. (3) جُواري نفعي جي لالچ ۾ گهڻو قرض وٺڻ ۽ ڪڏهن ڪڏهن وياج تي قرض وٺڻ تي به مجبور ٿي ويندو آهي ۽ جڏهن هو قرض ادا ناهي ڪري سگهندو يا ان کي قرض ناهي ملندو ته هو ڏاڙو ۽ چوري وغيره ۾ مُبتلا ٿي ويندو آهي، ايسٽائين جو جُواري هر پاسي کان مصيبتن ۾ ايترو قاسي ويندو آهي جو آخرڪار هو خود ڪشي ڪرڻ تي مجبور ٿي ويندو آهي. (صراط الجنان، ۲۴/۳)

اچو! جُوا جي مذمت (برائي) تي مشتمل 2 فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌو ۽ عبرت حاصل ڪريو.

1. ارشاد فرمايائون: جنهن نَرْدَ شَيَّرَ (جُوا واري هڪ راند) ڪيڏي ته جڻ ان پنهنجو هٿ خنزير (سوئر) جي گوشت ۽ رت ۾ بوڙي ڇڏيو. (مسلم، ڪتاب الشعر، باب تحريم اللعاب بالتردشير، ص ۹۵۵، حديث: ۲۲۶۰)

2. ارشاد فرمايائون: جيڪو شخص نَرْدَ ڪيڏندو آهي پوءِ نماز پڙهڻ لاءِ بيهندو آهي، ان جو مثال ان شخص وانگر آهي جيڪو پونءَ ۽ سوئر جي رت مان وضو ڪري نماز پڙهڻ لاءِ بيهندو آهي. (مسند امام احمد، احاديث رجال من اصحاب النبي، ۵۰/۹، حديث: ۳۲۱۹۹)

الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي جُوي جي آفت کان پري رهڻ جي توفيق عطا فرمائي ۽ دعوتِ اسلامي سان وابسته اسلامي پيڙن جي صحبت ۾ رهي پنهنجي زندگي نيڪين ۾ گزارڻ جي سعادت نصيب فرمائي. اُوَيْنِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! مشهور (أردو) چوڻي آهي ته خربوزے کو دیکھ کر خربوزه رنگ پکڑتا ہے. بس صحبت جو به کجه اهڙو ٿي اثر هوندو آهي جو جهڙي صحبت تهڙو اثر چاڪاڻ ته اَلصُّحْبَةُ مُؤَثِّرَةٌ يعني صحبت پنهنجو اثر رکي ٿي. جنهن خوش نصيب کي چڱي صحبت نصيب ٿئي ته ان جي قسمت کلي پوندي چوته چڱي صحبت جي برکت سان ان جي اندر به چڱيون عادتون ظاهر ٿيڻ لڳنديون آهن ۽ بُرين عادتن کان چُوتڪارو ملندو آهي، عمل جو جذبو نصيب ٿيندو آهي ۽ مُعاشري ۾ ان کي هڪ مُنفرد مقام حاصل ٿي ويندو آهي، پر بد قسمتي سان جيڪڏهن ڪنهن کي مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ بُري صحبت ملي وئي ته ائين سمجهو ته ان جي تباهي جا ڏينهن شروع ٿي ويا، چوته بُري صحبت جا اثر گهڻا تباه ڪرڻ وارا هوندا آهن، نيڪ سيرت ۽ سڌي سادي اسلامي پيڻ کي بُري صحبت ٻُڻندي کان هيٺاهين جي گهري کڏ ۾ ڪرائيندي آهي، بُرائين ۾ اضافي ۽ مُعاشري جي تباهي ۽ بربادي ۾ بُرن دوستن جو ئي ڪردار هوندو آهي، انهن ۾ اُٿڻ ويهڻ واريون به هڪ ڏينهن انهن جي رنگ ۾ رنگجي ويندي آهي ۽ مُعاشري جي بگاڙڻ جو سبب بڻجي ويندي آهي.

ڪنهن سان دوستي ڪرڻ گهرجي ڪنهن سان نه؟

امير المومنين حضرت سَيِّدُنَا عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: اهڙي شيءِ ۾ نه پئو جيڪا توهان لاءِ مُفيد نه هجي ۽ دشمن کان الڳ رهو ۽ دوست کان بچندا رهو پر جڏهن ته هو امين هجي چو ته امين جي برابر ڪو ناهي ۽ فاجر (گنهگار) سان گڏ نه رهو چوته هو توهان کي فجور (گناه) سيڪاريندو ۽ ان جي اڳيان راز جي ڳالهه نه چئو ۽ پنهنجي ڪم ۾ انهن کان مشورو وٺو جيڪي اللهُ عَزَّوَجَلَّ کان ڊڄن ٿا. (شعب الإيمان، باب في حفظ اللسان، فصل في فضل السكوت عماليه، ٢٠/ ٢٥٢، حديث: ٢٩٩٥)

امير المومنين حضرت سَيِّدُنَا مولا علي مشڪل ڪشا ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ فرمائن ٿا: فاجر (سر عام گناه ڪندڙ) سان برادري نه ڪيو چوته هو پنهنجي فعل کي

توهان لاءِ مُزين (سينگاري) ڪندو ۽ هي چاهيندو ته توهان به ان جهڙا ٿي وڃو ۽ پنهنجي بدترين خصلت کي چڱو ڪري ڏيکاريندو، توهان وٽ ان جو اچڻ وڃڻ عيب ۽ ننگ (شرم جو سبب) آهي ۽ پاڳل کان به پائيجارو نه ڪريو چوٽه هو پنهنجو پاڻ کي تڪليف ۾ وجهندو ۽ توهان کي به ڪجهه نفعو نه پهچائيندو ۽ ڪڏهن هي ٿي سگهي ٿو ته توهان کي نفعو پهچائڻ چاهيندو پر نقصان (Loss) پهچائي ڇڏيندو، ان جي خاموشي ڳالهائڻ کان بهتر آهي، ان جو پري هئڻ ويجهو هئڻ کان بهتر آهي ۽ (ان جو) موت زندگي کان بهتر. ڪڏاب (ڪوڙي شخص) کان به پائيسي نه ڪيو چوٽه ان سان اٿڻ ويهڻ توهان کي نفعو نه ڏيندي، توهان جي ڳالهه ٻين تائين پهچائيندو ۽ ٻين جي توهان وٽ آڻيندو ۽ جيڪڏهن توهان سچ ڳالهائيندو ۽ تڏهن به هو سچ نه ڳالهائيندو. (تاريخ ابن عساکر، ۵۱۶/۴۲)

حضرت سيدنا جعفر بن سليمان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته مون هڪ ڪٿي کي حضرت سيدنا مالڪ بن دينار رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي پويان پويان هلندي ڏٺو ته چيم: اي ابويحيي! اوهان سان گڏ هي؟ فرمايائون: هي (ڪتو) بُري ساٿين کان بهتر آهي. (معجم اوسط، ۱۹۲/۱، حديث: ۶۴۱)

پياريون پياريون اسلامي پيڙيون! ٻڌو اوهان ته بُري صحبت دنيا ۽ آخرت جي لاءِ ڪيتري قدر نقصان ڏيندڙ هوندو آهي. تنهنڪري عافيت انهيءَ ۾ آهي ته اسان بُري صحبت کان به پري رهون چوٽه ڪٿي ائين نه ٿئي جو بُري صحبت ۾ رهڻ سبب ماڻهو اسان جي باري ۾ به طرح طرح جون ڳالهيون ڪن ۽ اسان کي به بُرن لقبن کان پُڪارين. اچو! بُري صحبت جي هلاڪت ڪرڻ کان بچڻ جي لاءِ ان جي مذمت تي مشتمل 4 فرامين مُصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا ان مان حاصل ٿيڻ وارا نصيحت جا مدني گل چونديون ٿا،

1. ارشاد فرمايائون: بُري ساٿي کان بچو چوٽه هو جهنم جو هڪ ٿڪرو آهي، ان جي مَحَبَّت توهان کي فائدو نه پهچائيندي ۽ هو توهان کان پنهنجو واعدو پورو نه ڪندو. (فردوس الاخبار، ۲۲۴/۱، حديث: ۱۵۷۳)

2. ارشاد فرمايائون: بُري هر نشين کان بچو چو ته ان سان گڏ سجاتا ويندو. (تاريخ ابن عساکر، الحسين بن جعفر بن محمد بن حمدان... الخ، ۴۶/۱۴)
3. ارشاد فرمايائون: صبح هن حال ۾ ڪريو جو توهان عالمِ هجو يا مُتَعَلِّم (طالبِ علم) (Student) يا عالمِ جون ڳالهيون ٻڌندڙ، يا عالمِ سان مَحَبَّت ڪرڻ وارا ۽ پنجو (5) نه ٿجو چو ته هلاڪ ٿي ويندو. (كشف الخفاء، حديث: ۴۳۷، ۱۳۲/۱)
4. ارشاد فرمايائون: چڱي ۽ بُري ساٿي جي مثال مُشڪ ڪٽڻ ۽ بني (ڪورو) دڃائڻ واري جيان آهي، مشڪ وارو توکي ايئن ئي ڏيندو يا تون ان کان خريد ڪندي ٻيو ڪجهه نه ته توکي ان مان چڱي خوشبو ته ايندي، جڏهن ته بني (ڪورو) دڃائڻ وارو يا تنهنجا ڪپڙا ساڙيندو يا توکي ان مان بدبوءِ ايندي. (بخاري، ڪتاب البيوع، باب في العطار وبيع المسڪ، ۲۰/۲، الحديث: ۲۱۰۱)

حڪيم الامت مُفتي احمد يار خان نعيمی رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بيان ڪيل حديثِ پاڪ جي شرح ڪندي فرمائن ٿا: سُبْحَانَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ! ڪهڙو پاڪيزه مثال آهي جنهن جي ذريعي سمجهايو ويو آهي ته بُرن جي صحبت فائدو ۽ چڱن جي صحبت نُقصان ڪڏهن نٿي ڏئي سگهي، بني واري وٽان مُشڪ نه ملندي گرمي ۽ ڏونهو ئي ملندو، مُشڪ واري وٽان نه گرمي ملندي نه ڏونهو مُشڪ يا خوشبو ئي ملندي. (حديثِ پاڪ جي هن حصي ”مشڪ وارو يا ته توکي ائين ڏيندو يا تون ان کان خريد ڪندي ٻيو ڪجهه نه ته توکي ان مان چڱي خوشبو ته ايندي“ جي شرح ۾ مفتي صاحب فرمائن ٿا: هي آڏني نفعي جو ذڪر آهي، مشڪ خريدڻ يا ان جو مُفت ئي ڏيڻ اعليٰ نفعو آهي جنهن سان هميشه فائدو پهچندو رهندو ۽ صرف خوشبو ماڻڻ آڏني نفعو آهي. خيال رهي ته ابوجهل وغيره دشمنانِ رسول، حضور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) وٽ حاضر ٿيائي نه، اتي حاضري مَحَبَّت سان حاصل ٿيندي آهي. (حديثِ پاڪ جي هن حصي ”۽ ٻيو تنهنجا ڪپڙا ساڙيندو يا توکي ان مان بدبوءِ ايندي“ جي

وضاحت ۾ مفتي صاحب فرمائن ٿا: هن فرمان جو مقصد هي آهي ته حئي
الامكان بُري صحبت کان بچو جو هي دين ۽ دنيا برباد ڪندي آهي ۽
چڱي صحبت اختيار ڪريو چو ته ان سان دين ۽ دنيا سنورجي ويندا آهن. نانگ
جي صحبت جان ڪسيندي آهي، بُري يار جي صحبت ايمان برباد ڪندي
آهي. (مرآة المناجیح، ۶، ۵۹۱)

يعني چڱي جي صحبت عطار (يعني عطر ڪپائڻ) جي دڪان جيان آهي جو
جتان ماڻهو ڪجهه به نه خريد ڪري پر خوشبو اچي ٿي ويندي آهي ۽ بُري ماڻهو
جي صحبت لوهار جي دڪان جيان آهي، جتان جيترو به پنهنجي ڪپڙن کي
بچائجي، چٽنگون ان تائين پهچنديون ٿي آهن.

بُري صحبت بربادي ايمان جو سبب آهي

حضرت سيدنا علامه محمد بن احمد ڏهبي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا: هڪ
شخص شرابين جي صحبت ۾ ويهندو هو، جڏهن ان جي موت جو وقت ويجهو
آيو ته ڪنهن ڪلمي شريف جي تلقين ڪئي ته چوڻ لڳو: توهان به پيو ۽ مون
کي به پياريو. مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ بغير ڪلمو پڙهڻ جي مري ويو (جڏهن شرابين جي
صحبت جو هي حال آهي ته شراب پيئڻ جو چا وِبال هوندو!) هڪ شطرنج ڪيڏندڙ
کي مرڻ وقت ڪلمي شريف جي تلقين ڪئي وئي ته چوڻ لڳو: شاهڪ (يعني
تنهنجو بادشاهه) هي چوڻ کان پوءِ ان جو ساهه نڪري ويو. (ڪتاب الڪباير، ص ۱۰۳ ملخصاً)

پياريون پياريون اسلامي پيڙهيون! معلوم ٿيو ته چڱي صحبت اپنائڻ ۾
فائدو ئي فائدو آهي جڏهن ته بُرن جي صحبت اختيار ڪرڻ ۾ دين ۽ دنيا جو
سراسر نقصان ٿي نقصان آهي چو ته بُري صحبت انسان جي ايمان کي به برباد
ڪندي آهي، عام طور ماڻهو، جان ڪسيندڙ، خوفناڪ ۽ زهريلي جانورن، ڪيڙن
مڪوڙن ۽ وحشت ناک شين کان ڊڄندا آهن ۽ انهن کان بچڻ ۾ ڪامياب ٿي
ويندا آهن ۽ پُرخطر (خطري واري) (Dangerous) هندن جي ويجهو کان به نه لڳهندا
آهن، پر افسوس! جو هلاڪت ۽ بربادي سان ڀرپور بُري صحبتن کان جان ڇڏائڻ

انتھائي دُشوار محسوس ڪيو ويندو آهي، هاءِ! بُري صحبت جي نحوست اهڙي چاڻجي وئي آهي جو عبادت ۾ دل ناهي لڳندي. ڪجهه اسلامي پيڻن پنهنجن اڪثر ڪمن ۾ خوب غوريءَ فڪر ڪرڻ ۽ پنهنجو فائدو ڏسڻ کان پوءِ ئي ڪو قدم کڻنديون آهن، پر ڪنهن جي صحبت اختيار ڪرڻ وقت هن ڳالهه جو ٿورو به خيال نه ٿيون ڪن ته اهو اسان جي حق ۾ فائدي مند ثابت ٿيندي به يا نه. بهرحال ڪنهن کي دوست بڻائڻ کان اڳ ۾ 112 پيرا غور ڪرڻ ضروري آهي ته جيئن بعد ۾ ڪنهن قسم جو افسوس نه ٿئي، پياري پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عبرت نشان آهي: **أَلْبَرُّ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدَكُمْ مَن يَخَالِطُ** يعني انسان پنهنجي دوست جي دين تي هوندو آهي ان کي هي ڏسڻ گهرجي ته ڪنهن سان دوستي ڪري پيو. (مسند احمد، 3/168، حديث: 8034)

حڪيمُ الْأُمَّتِ مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ڪنهن سان دوستي ڪرڻ کان اڳ ۾ ان کي جانچيو ته الله (عَزَّ وَجَلَّ) (۶) رسول (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جو مطيع (فرمانبردار) آهي يا نه. رَبِّ تَعَالَى فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز الایمان: ۶ سچن جي صحبت ۾ هجو.

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۱۲﴾

(پ 11، التوبة: 119)

صوفي سڳورا (رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ) فرمائن ٿا ته انساني طبيعت (Nature) ۾ ”آخذ“ يعني وٺڻ جي خاصيت آهي. حريص جي صحبت کان حرص، زاهد جي صحبت کان زهد ۽ تقويٰ ملندو. (مرآة المناجیح، 6/599)

مجھے مُتَّقِي تُو بنایا اِلیٰ

هو آخلاق اچھا ہو کر دارِ سُتھرا

پياريون پياريون اسلامي پيڻون! اسان کي ڪپي ته دوستي جي مُعاملي ۾ هر ڪنهن تي انڌو اعتماد نه ڪريون ۽ نه ئي ان جي صحبت ۾ ويهون جنهن جو دامن پهريان ئي مختلف قسم جي بُرائين سان داغ دار هجي، چو ته طرح

طرح جي بُرائين ۾ مبتلا رهڻ وارين تي جڏهن بُرو وقت ايندو آهي ته انهن سان تعلق رکڻ واريون به ڪڏهن ڪڏهن انهن جي وڪڙ ۾ اچي وينديون آهن، اچو! هن ڳالهه کي سمجهڻ جي لاءِ هڪ حڪايت ٻڌون ٿا.

ڪوئي ۽ ڏيڏر جي دوستي

شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سنّت دَامَتْ بَرَكَاتُھُمُ الْعَالِيہ پنهنجي مائه ناز تصنيف ”نيڪي جي دعوت“ جي صفحي نمبر 381 تي فرمائن ٿا ته عارفِ بالله حضرت مولانا رُوم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بُري صحبت جا نقصان سمجھائيندي فرمائن ٿا؛ اتفاق سان هڪ ندي جي ڪناري تي هڪ ڪوئي جي ڏيڏر سان ملاقات ٿي ۽ ٻنهي جي پاڻ ۾ دوستي ٿي وئي، ڪوئي چيو ته ڪڏهن ملڻ جي دل چاهي ته اوهان ته وڏي پاڻي (Depth) ۾ هوندا آيو جتي آواز به ناهي پهچندو ته اوهان کي خبر ڪيئن پوندي؟ آخر اهو طئي ٿيو ته هڪ ڏاڳو ڪوئي جي پير ۾ ۽ ان جو ٻيو سرو (پاسو) ڏيڏر جي پير ۾ ٻڌو وڃي ته جيئن ضرورت پوڻ تي اطلاع ڏئي سگهجي، پوءِ ائين ڪيو ويو، هڪ ڏينهن اوچتو ڪانءُ ڪوئي کي جهٽ هڻي ان کي وات ۾ وجهي اڏاميو ته ڏيڏر به ڏاڳي ۾ بدل هڻڻ جي ڪري ان سان گڏ چڪجي هوا ۾ هليو پئي ويو، ڏيڏر چيو ته هي ڪوئي جهڙي نالائق سان دوستي جي سزا آهي، خبر پئي ته نالائِقن ۽ بري صحبتن جي ڪري گهڻيون آفتون اينديون آهن.

اے فُعال از يارِ نَاجِنَسِ اے فُعال

بہمنشِينِ نيڪ جُويدِ اے مہماں

(فرياد آهي! ناجنس (يعني نالائق) دوست کان فرياد آهي، اي دوستو! نيڪ ساٿي تلاش

ڪريو) (مثنوي، دفتر ششم، ۲۸۵، ۲۶۷، ۲۶۶، ۲۶۷)

بد مذھبن جي صحبت زھر قاتل آھي

پياريون پياريون اسلامي پيڙيون! معلوم ٿيو ته بيوقوفن جي صحبت برباد

ڪندي آهي، ڪڏهن انهن جي نحوست ”هم تو ڏوٻي هين صنم تم ڪو بهي لے ڏوٻين گے“ جي مصداق بين ڪي به بربادي جي گهري ڪاهي ۾ اڇلائينديون آهن. ياد رهي! جهڙي طرح بين گناهن ۾ ملوث رهڻ وارين سان اٿڻ ويهڻ هلاڪت جو سبب آهي، اهڙي طرح بدمذهبن سان ميل ميلاپ رکڻ، انهن جون تقريرون ٻڌڻ، ڪتاب پڙهڻ، انهن جي آڊيو (Audio) ٻڌڻ، ويڊيو (Video) ڏسڻ، يا ڪنهن ٻئي کي شئير (Share) ڪرڻ، انهن سان ڪاٺ پيئڻ يا رشتيداري قائم ڪرڻ به ايمان جي لاءِ زهر قاتل ۽ دنيا ۽ آخرت جي شديد تباهي ۽ بربادي جو سبب آهي. افسوس! في زمانه بعض نادان ان سان تعلق قائم ڪن ٿيون ۽ اهو چوندي ٻڌون وينديون آهن ته اسان کي ڪو نٿو لوڏي سگهي، اسان گهڻا ئي مضبوط (Strong) آهيون، اسان انهن سان تعلق ان ڪري قائم رکيو آهي ته جيئن انهن کي پاڻ جهڙو بڻايون، اهڙي طرح ڪجهه نادان گهر اهڙا به آهن جيڪي صرف دنيا جي بهتر تعليم خاطر پنهنجن ٻارن کي بد مذهب اُستادين جي حوالي ڪندا آهن ۽ آخرڪار اهي ٻار وڏا ٿي بد مذهبي اختيار ڪنديون آهن. اهڙن ماڻهن کي گهرجي ته اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي هِن ڪلام مان عبرت حاصل ڪن، جيئن اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: غير مذهب وارين (يا وارن) جي صحبت باهه آهي، ذي علم، عاقل بالغ مردن جا مذهب (به) انهيءَ ۾ بگڙجي ويا آهن. عمران بن حطان رقاشي جو قصو مشهور آهي، هي تابعين جي زماني ۾ هڪ وڏو مُحَدِّث ٿي گذريو آهي، بد مذهب عورت جي صحبت ۾ (رهي ڪري) معاذالله پاڻ بدمذهب ٿي ويو ۽ هي دعوى ڪئي هئي ته (انهيءَ سان شادي ڪري) انهيءَ کي سڏي ڪرڻ چاهيان ٿو. جڏهن صحبت جي حالت ۾ (ايڏو وڏو مُحَدِّث گمراهه ٿي ويو) ته (بدمذهب کي) اُستاد بڻائڻ ڪيتري قدر بدتر آهي جو اُستاد جو اثر تمام عظيم ۽ گهڻو جلدي ٿيندو آهي، ته غير مذهب عورت (يا مرد) جي سپردگي يا شاگردي ۾ پنهنجي ٻچن کي اهو ئي ڏيندو جيڪو پاڻ دين سان واسطو نه ٿو رکي ۽ پنهنجي ٻارن جي بد دين ٿيڻ جي پرواهه ناهي ڪندو. (صراط الجنان، ۲۰/۷)

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل تفسير صراط الجنان ۾ آهي ته بد مذهبن جي محفل ۾ وڃڻ ۽ انهن جي تقرير ٻڌڻ ناجائز ۽ حرام ۽ پنهنجي پاڻ کي بدمذهبي ۽ گمراهي تي پيش ڪرڻ وارو ڪم آهي. انهن جون تفريرون قرآني آيتن تي مشتمل هجن چاهي احاديث مبارڪه تي، سنيون ڳالهيون گڏ ڪرڻ جو زُعم (گمان) رکي به انهن کي ٻڌڻ هر گز جائز ناهي. عين ممڪن بلڪ اڪثر طور تي واقع آهي ته گمراه شخص پنهنجي تقرير ۾ قرآن ۽ حديث جي شرح ۽ وضاحت جي آڙ ۾ ضرور ڪجهه ڳالهيون پنهنجي بد مذهبي جون به ملائيندا آهن ۽ قوي خدشو بلڪ واقع ٿيڻ جو مُشاهدو آهي ته اهي ڳالهيون ٻڌڻ واري جي ذهن ۾ مضبوط ٿي دل ۾ سمائجي وينديون آهن. اهو ئي سبب آهي ته گمراه ۽ بي دين جي تقرير ۽ گفتگو ٻڌڻ وارو عام طور پاڻ به گمراه ٿي ويندو آهي. اسان جا اسلاف پنهنجي ايمان جي باري ۾ بيحد محتاط هوندا هئا، باوجود ان جي جو هي ته عقيدتي ۾ انتهائي مُتَصَلَب (پڪا) هوندا هئا پوءِ به ڪنهن بدمذهب جي ڳالهه ٻڌڻ هرگز پسند نه ڪندا هئا، ڀلي ڪٿي ان کي هو سو پيرا يقين ڏياري ته مان رڳو قرآن ۽ حديث بيان ڪندس.

اذ لفظ به نه ٻڌو

اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هُن باري ۾ اسلاف جو عمل نقل ڪندي فرمائڻ ٿا: (حضرت) عبدالله بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا جي شاگرد سَيِّدُنَا سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرِ كِي وات ۾ هڪ بد مذهب مليو. چيائين، ڪجهه عرض ڪرڻ چاهيان ٿو. فرمايائون: مان ٻڌڻ نٿو چاهيان. عرض ڪيائين هڪ جملو. (پاڻ) پنهنجو اڳونو چيچ جي منڍ تي رکي فرمايائون: ”وَلَا يَضْفَ كَلِمَةً“ (يعني) اڌ لفظ به نه. ماڻهن عرض ڪيو، ان جو ڇا سبب آهي؟ فرمايائون: هي انهن مان آهن يعني گمراهن مان آهن.

سَيِّدُنَا امام ابن سيرين جي بدمذهبن سان نفرت

(اهڙي طرح) امام محمد بن سيرين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَت به بد مذهب آيا. عرض

ڪيائون، ڪجهه ڪلام الله جون آيتون اوهان کي ٻڌايون! فرمايائون: مان نٿو ٻڌڻ چاهيان. عرض ڪيائون ڪجهه احاديثِ نبوي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌايون! فرمايائون، مان نٿو ٻڌڻ چاهيان. انهن زور ڀريو. فرمايائون: توهان ٻئي اٿي وڃو يا مان اٿان ٿو. نيٺ اهي مايوس ٿي موٽي ويا. ماڻهن عرض ڪيو: اي امام! ڇا حرج ٿئي ها جيڪڏهن اهي ڪجهه آيتون يا حديثون ٻڌائڻ ها؟ فرمايائون: مون خوف ڪيو ته اهي آيتن ۽ حديثن سان گڏ پنهنجي ڪجهه تاويل لڳائيندا ۽ هي منهنجي دل ۾ رهجي وڃي ته مان هلاڪ ٿي وڃان.

(اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هِي واقعا نقل ڪرڻ کان بعد) وڌيڪ فرمايائون: اَمَّ (رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ) ڪي ته هي خوف ۽ هاڻي عوام کي اها جُرُت آهي وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ. ڏسو! بچت جي راه اها ئي آهي جيڪا توهان کي توهان جي پياري نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌائي، ”إِيَّاكُمْ وَ إِيَّاهُمْ لَا يَضِلُّونَكُمْ وَلَا يَفْتِنُونَكُمْ“ انهن (بدمذهبن) کان پري رهو ۽ انهن کي پاڻ کان پري ڪيو، ڪٿي هو توهان کي گمراه نه ڪن، ڪٿي هو توهان کي فتني ۾ نه وجهن. ڏسو! نجات جي واٽ اها ئي آهي جيڪا توهان جي رب عَزَّوَجَلَّ ٻڌائي:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ جيڪڏهن ڪٿي توکي شيطان و سارائي ته ياد اچڻ تي ظالمن سان گڏ نه ويه.

وَأَمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى

مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ (پ 7 الانعام 68)

پلجي انهن مان ڪنهن وٽ ويهي رهيا آهيو ته ياد اچڻ تي هڪدم اٿي

(فتاويٰ رضويه، ۱۵/۱۰۷، ۱۰۶، ملخصاً)۔ (صراط الجنان، ۳/۱۳۴)

وڃو.

8 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”مدرسة المدينه بالغات“

منا منا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته بُري صحبت پنهنجي اندر ڪيتري قدر تباهيون رکندي آهي وڏن وڏن کي راه حق تان ڀٽڪائيندي آهي، تنهنڪري سمجهدار اسلامي پيڻ کي ڪپي ته هو ديني ۽ دُنيوي علوم ۽ فنون جون ڊگريون حاصل ڪرڻ ۽ انهن ۾ ماهر هئڻ جي باوجود به پنهنجي نفس تي اعتماد

(Trust) نه ڪري ۽ هميشه بدمذهبي ۽ برائين ۾ مبتلا خواتين جي صحبت کان پري پڄي ۽ هميشه دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته اسلامي پيڻن جي صحبت اپڻائي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول عشق رسول جي دولت سان مالا مال اسلامي پيڻن جي صحبت حاصل ڪرڻ جو هڪ بهترين ذريعو آهي، تنهنڪري اسان کي به هن مدني ماحول سان وابسته ٿي ذيلي حلقي جي 8 مدني ڪمن ۾ مشغول رهڻ گهرجي. ذيلي حلقي جي 8 مدني ڪمن مان روزانو جو هڪ مدني ڪم ”مدرسه المدينه (بالغات)“ ۾ پڙهڻ يا پڙهائڻ به آهي. دنيا جي مختلف ملڪن ۾ اسلامي پيڻن جي لاءِ گهرن جي اندر تقريباً روزانو هزارن مدارس بنام ”مدرسه المدينه (بالغات) به لڳايا ويندا آهن، جن ۾ اسلامي پيڻن قرآن پاڪ، نماز ۽ سنتن جي مفت تعليم پائڻ ۽ دعائون ياد ڪنديون آهن. قرآن ڪريم سکڻ ۽ سيکارڻ وارين ٻئي خوش قسمت آهن ته نبي مڪرم، نور مجسم، رسول اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ معظم آهي: ”حَيُّوْهُمْ مَن تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ“ يعني توهان مان بهترين شخص اهو آهي جنهن قرآن سکيو ۽ ٻين کي سيڪاريو. (بخاري، ۳/ ۴۱۰، حديث: ۵۰۲۷) اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ برائين ۾ مبتلا خواتين جڏهن دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته اسلامي پيڻن جي صحبت ۾ رهي ڪري مدرسة المدينه بالغات ۾ قرآن ڪريم سکڻ اينديون آهن ته اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ انهن تي ڪهڙو زبردست مدني رنگ چڙهندو آهي. اچو! ان جي هڪ ايمان افروز جهلڪ ملاحظه ڪريو ۽ جهومو، جيئن ته

باب المدينه (ڪراچي) جي هڪ اسلامي پيڻ جو تعلق هڪ اهڙي گهراڻي سان هو، جو جنهن ۾ چوڪرين کي اعليٰ تعليم ڏيارڻ کي ترجيح ڏني ويندي هئي ان لاءِ هن کي به اعليٰ تعليم ڏيارڻ جي لاءِ پهريان اسڪول ۽ ان کان پوءِ ڪاليج ۾ داخل ڪرايو ويو، جنهن جي سبب هوءَ موت کان پوءِ جي معاملن کان غافل ٿي وئي، فڪر آخرت جي شمع ڪجهه هيئن روشن ٿي ته جڏهن هوءَ B.S.C ڪري رهئي هئي ته ان وقت ۾ هڪ ڏينهن دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ان جي پنهنجي پيڻ هن کي مختصر وقت ۾ تجويد ۽ مخارج سان قرآن پاڪ پڙهڻ جي لاءِ مدرسة المدينه (بالغات) ۾ داخلا وٺڻ جي

دعوت پیش ڪئي، هن پنهنجي پيڻ جي دعوت تي لبيڪ چوندي علم دين جي نور سان منور ٿيڻ جي لاءِ مدرسة المدينه (بالغات) ۾ وڃڻ شروع ڪري ڇڏيو، پر عصري علوم کي حاصل ڪرڻ جي سبب مدرسي ۾ پابندي سان حاضر نه ٿي سگهندي هئي پر جڏهن به ان کي مدرسي ۾ شرڪت جي سعادت حاصل ٿيندي هئي ته پڙهائڻ واري اسلامي پيڻ نهايت محبت ۽ شفقت فرمائيندي ان کي مدني ماحول سان وابسته ٿيڻ ۽ وڌيڪ علم دين حاصل ڪرڻ جي ترغيب ڏياريندي هئي، ايئن آهسته آهسته دل تي چايل غفلت دور ٿيڻ لڳي ۽ علم دين جا فضائل ٻڌي ڪري علم دين حاصل ڪرڻ جو جذبو پيدا ٿيو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ انهيءَ جذبي جي ڪري ٿيڻ واري شريعت ڪورس سان فيضياب ٿيڻ جي لاءِ جامعة المدينه (للبنات) ۾ داخلا وٺي ڇڏي. شروع ۾ هيءَ جامع به پڙهڻ ويندي ۽ ان کان پوءِ ايم فل (M.PHILL) جي تياري به ڪندي هئي، ايئن ئي 6 مهينا گزري ويا، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ان مختصر شريعت ڪورس ۾ ان کي گهڻو ڪجهه سڪڻ لاءِ مليو، عبادت جو ذوق نصيب ٿيو، فاني دنيا جي حقيقت جي خبر پئي ۽ ايئن هوءَ مدني ماحول سان وابسته ٿي وئي انهيءَ دوران ان کي هڪ وڏي اسڪول ۾ هڪ اهم مضمون پڙهائڻ جي لاءِ چيو ويو، پر شريعت ڪورس جي برڪت سان ان جي دل ۾ اهڙي فڪر آخرت جاڳي چڪي هئي جو هن ان کي قبول ڪرڻ کان انڪار ڪري ڇڏيو ۽ انهيءَ شريعت ڪورس جي برڪت سان درس نظامي (عالم) ڪورس ڪرڻ جي لاءِ دعوت اسلامي جي جامعة المدينه (للبنات) ۾ داخلا ورتي ۽ وڏي ذوق ۽ شوق سان علم دين حاصل ڪرڻ ۾ مشغول ٿي وئي، دعوت اسلامي جي تحت ٿيڻ واري اسلامي پيڻن جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ شرڪت ڪرڻ ۽ ٻين مدني ڪمن ۾ وڌي ڪري حصو وٺڻ ان جي عادت ۾ شامل ٿي ويو، اجتماع ۾ ٿيڻ وارا سنتن پريا بيان ٻڌي ان جي دل ۾ خوف خدا ۽ عشق مصطفيٰ جاڳي پيو درود پاڪ پڙهڻ ان جو معمول بڻجي ويو، دل ۾ ديدار مصطفيٰ جي تڙپ پيدا ٿي وئي، دعوت اسلامي وارين جي صحبت جي برڪت سان مديني جي يادين ۾ گم رهڻ لڳي سوچ ۽ فڪر ۾ سنا خيال رهڻ لڳا ان جي خوش قسمتي جو

هڪ ڏينهن جڏهن هو ستي ته ان جي قسمت جو ستارو چمڪي پيو، مٿي جون اکيون ڇا بند ٿيون دل جو اڪيون روشن ٿي ويون، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ان کي خواب ۾ مديني واري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت جو شرف حاصل ٿيو، ان مبارڪ ۽ رحمت پري خواب کان پوءِ ان بين تمام مصروفيات کي ختم ڪري پنهنجو پاڻ کي خدمت دين جي لاءِ وقف ڪري ڇڏيو ۽ بيان ڏيڻ وقت اسلامي پيڻن جي عالمي مجلس مشاورت جي رڪن هجڻ جي حيثيت سان سنتن جي تبليغ ڪري رهيو آھن، الله عَزَّوَجَلَّ کان دعا آهي ته رب ڪريم ان کي پنهنجي ان ذميداري جو حق ادا ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي ان جي بي حساب مغفرت فرمائي. اُمِّينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اسي ماحول ۾ ادئي کوا علي ڪرويا ڏيکيو
اندھيرا ہی اندھيرا تھا اُجالا ڪرويا ڏيکيو

پياريون پياريون اسلامي پيڻون! بُري صحبت ۾ چاهي وڏي مبتلا هجي يا ننڍي ان کي نقصان ضرور پهچندو آهي، پر وڏن جي مُقابلي ۾ ٻارن جي حق ۾ بُري صحبت انتهائي خطرناڪ ثابت ٿيندي آهي چوٽه انهن کي ننڍي عمر ۾ بُري پلي جي تميز ناهي هوندي، جيڪڏهن ننڍپڻ کان ئي انهن جي مدني تربيت نه ڪئي وڃي ته اهي وڏا ٿي آواره، ضدي، وياج خور، رشوت خور، بدمذهب، بي نمازي، جُوري، شرابي، بي حياءُ، فيشن پرست، فلمن ۽ ڊرامن جا شيدائي، ماءُ پيءُ جا نافرمان ۽ خبر ناهي ڪهڙين ڪهڙين بُرين خصلتن جا عادي بڻجي ويندا آهن، والدين ۽ خاندان جو نالو بدنام ڪندا آهن. تنهنڪري والدين کي گهرجي ته هو پنهنجن ٻارن جي بهتر تعليم سان گڏوگڏ مدني تربيت جي لاءِ به وقت ڪين ۽ وقت بوقت انهن کي چڱي صحبت جا فائدا ۽ بُرن دوستن جي صحبت جا نقصان ٻڌائي انهن جي دنيا ۽ آخرت سنوارڻ ۽ انهن کي مُعاشري جو مُعزز فرد بڻائڻ ۾ پنهنجو ڪردار ادا ڪريون. جيئن ته هڪ سمجهدار پيءُ کي جڏهن پنهنجي اولاد جي بُري صحبت ۾ مبتلا هئڻ جو

علم ٿيو ته ان لاپرواهي جو مُظاهرو ڪرڻ بدران ان کي ڪهڙي طرح سمجھائڻ جي ڪوشش ڪئي. اچو! هن باري ۾ هڪ حڪايت ٻڌو ۽ نصيحت جا مدني گل چُونڊي عمل جي ڪوشش به ڪريو.

بُري صحبت جوائز

نيڪ گهراڻي جو هڪ مَدني مُو بُرن دوستن جي صحبت ۾ اُٿڻ ويهڻ لڳو، ان جي والد صاحب کي اها ڳالهه خبر پئي ته انهن ان کي سمجھايو ته بُرن جي صحبت توهان کي به ڪٿي بُرو نه بڻائي. ان هي چئي ڪري تاري چڏيو ته بابا! اوهان فڪر نه ڪريو مان انهن جهڙو نه ٿيندس، والد محترم پنهنجي پٽ کي عملي طور تي سمجھائڻ جو ارادو ڪيو ۽ هڪ ڏينهن گهر ۾ ڪوڙ سارا آلو بخارا (Prunes) وٺي آيا، ان مان ڪجهه آلوبخارا گهر وارن کاڌا، جڏهن باقي آلو بخارا رکڻ لڳا ته پٽ چيائين: بابا! ان ۾ هڪ گريل سٽريل آلوبخارو به آهي ان کي ڪڍي چڏيو، والد صاحب چيائين: هيئن رهڻ ڏيو، سڀاڻي ڏسندا سين. ٻئي ڏينهن جڏهن پيءُ پٽ آلو بخارا ڏنا ته سٽريل آلو بخاري جي قريب وارا آلو بخارا به خراب ٿي چڪا هئا. هاڻي والد صاحب پٽ کي سمجھايو: ڏس پٽ! صحبت جو ڪيترو اثر ٿيندو آهي! هڪ خراب ٿيل آلو بخاري جي صحبت سان پيا سنا آلو بخارا به خراب ٿي ويا! مدني مُني جي سمجھ ۾ اچي ويو ۽ ان بُرن دوستن جي صحبت ۾ ويهڻ کان توبه ڪئي. (دودھ پيٽا مدني منا، ص ۲۷ بتغير قليل)

پياريون پياريون اسلامي پيڻيون! اوهان ڏٺو ته هڪ عقلمند پيءُ پنهنجي مدني مُني کي بُري صحبت کان روڪڻ جو ڪهڙو پيارو طريقو اختيار ڪيائون جو ان هڪ ننڍڙي ذهن جي مُطابق عام مثال جي ذريعي ان کي بُري صحبت جي نقصان کان آگاه ڪيو ته پٽ به آساني سان پنهنجي پيءُ جي ڳالهه هي سوچي قبول ڪئي ته جهڙي طرح انهن گريل سٽريل آلو بخارن جي وچ ۾ رهي سنا آلو بخارا به خراب ٿي ويا ته ڪٿي ائين نه ٿئي جو بُرن دوستن جي صحبت جي نحوست سبب مان به انهن جهڙو ٿي وڃان! غور ڪريو ته هڪ طرف ته اهڙن خوش نصيب والدين جو شاندار ڪردار اسان جي سامهون آهي

جڏهن ته ٻي پاسي اسان جي معاشري ۾ اهڙا نادان به آهن جيڪي پنهنجي اولاد کي سني صحبت ۾ ويهڻ جي ترغيب ڏيارڻ ته رهيو پري، سني صحبت ۾ ويهڻ کان ئي روڪن ٿا، پوءِ ڪڏهن ڪڏهن اهو اولاد جڏهن بُري صحبت جو شڪار ٿي بگڙي ويندو آهي ته والدين پنهنجي ڪرڻ تي افسوس ڪندي پڇتائيندا آهن پر (اردو چوڻي مطابق) ”اب پڇهتائے ڪيا هوت جب چڙياں چُڱ گئیں ڪهيت۔“ تنهنڪري پوءِ لڪ ڪوششن جي باوجود به اهڙو اولاد سڌي وات تي ناهي ايندو، جيئن

مدني قافلي کان روڪڻ جو نقصان

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابُو بلال محمد الياس عطار قادري رَضَوِي ضِيائِي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه پنهنجي تصنيف ”فيضانِ سنت“ جي صفحي نمبر 61 تي فرمائن ٿا ته

مدينة الاولياء احمد آباد شريف (هند) جي هڪ عاشق رسول هڪ نوجوان تي انفرادي ڪوشش ڪري ان کي مدني قافلي ۾ سفر لاءِ تيار ڪيو، پر سندس والد صاحب دنياوي تعليم ۾ رڪاوٽ جي خوف کان آخرت جي تعليم جي سفر کان روڪي ڇڏيو. ويچاري کي عاشقانِ رسول جي صحبت ملندي ملندي رهجي وئي. نتيجي طور هو بُرن دوستن جي صحبت ۾ اچي ويو ۽ شرابي بڻجي ويو. هاڻي ان جي والد کي غلطيءَ جو احساس ٿيو، هُن انهيءَ عاشقِ رسول کي گذارش ڪئي ته ”هن کي قافلي ۾ وٺي وڃو ته جيئن هن کان شراب جي عادت ڇڏائي وڃي.“ ان نوجوان تي ٻيهر انفرادي ڪوشش ڪئي وئي پر جيئن ته معاملو هٿن مان نڪري چڪو هو يعني ويچارو تمام گهڻو بگڙي چڪو هو، تنهنڪري ڪنهن به صورت ۾ مدني قافلي ۾ سفر لاءِ تيار نه ٿيو.

اهڙي طرح شيخ طريقت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه کي سندن وڏي پيڻ ٻڌايو ته هڪ اسلامي پيڻ روئي روئي ڪري دعا لاءِ چيو آهي ته منهنجي پٽ جي اصلاح لاءِ دعا ڪيو، ها! ها! مون پاڻ ئي ان کي برباد ڪيو آهي. ان کي

دعوتِ اسلامي جي مدرسة المدینه ۾ حافظ ٿيڻ لاءِ داخل ته ڪرايم پر ويچارو جيڪي سٽون وغيره سڪي ڪري گهر ۾ اچي بيان ڪندو هيو ته مٿس توڪون ڪندا هئاسين. آخرڪار سندس دل ٽٽي پئي ۽ ان مدرسة المدینه ۾ وڃڻ چڏي ڏنو، هاڻي بُرن دوستن جي صحبت ۾ رهي رولو ٿي ويو آهي، اتفاق سان مون کي هاڻي دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول ملي ويو آهي هاڻي مان سخت پڇتائي رهي آهيان ته افسوس! منهنجو ڇا ٿيندو!

صُحبتِ طَالِحِ تُرَا طَالِحِ كُنُند

صُحبتِ صَالِحِ تُرَا صَالِحِ كُنُند

(۽ بُرن جي صحبت توکي

(يعني چڱن جي صحبت توکي

بُرو بڻائيندي)

چڱو بڻائيندي)

ڪتاب ”اڇهه ماحول کي برڪتیں“ جو تعارف

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! ٻڌو اوهان ته جيڪي والدين پنهنجن ٻارن کي چڱي صحبت جي برڪتن کان محروم رکن ٿا ته نيٺ انهن کي پنهنجي ڪرڻ تي ڪيتري قدر حسرت ۽ شرمساري ڪرڻي پوندي آهي، جيڪڏهن والدين پنهنجي پاڻ کي مدني ماحول سان وابسته رکن ۽ پنهنجن ٻارن جي مدني تربيت ڪن ته اهو اولاد نه صرف دنيا ۾ انهن جي اکين جي تڏاڻ بڻجن ٿو بلڪ آخرت ۾ نجات جو ذريعو به بڻجي سگهي ٿو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مکتبه المدینه چڱي صحبتن جو فيضان عام ڪرڻ ۽ بُرين صحبتن جي وبال کان اُمت کي بچائڻ جي لاءِ 50 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”اڇهه ماحول کي برڪتیں“ شائع ڪيو آهي. هن ڪتاب ۾ آياتِ مبارڪه ۽ احاديثِ طيبه ۽ بزرگانِ دين جي اقوال جي روشني ۾ چڱي، بُري ماحول جي سڃاڻپ، سني ماحول جا فائدا ۽ بُري ماحول جا نقصان بيان ڪيا ويا آهن. مکتبه المدینه تان هن ڪتاب کي هديه حاصل ڪري پاڻ به ان جو مطالعو (Study) ڪريو ۽ ٻين کي به پڙهڻ جي ترغيب ڏياريو. ان ڪتاب کي دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان پڙهي به سگهجي ٿو، ڊاؤن لوڊ (Download) ۽ پرنٽ

اُوت (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو .

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

پياريون پياريون اسلامي پيرون! تر کي جيڪڏهن گلاب جي گلن ۾ رکيو وڃي ته ان جي صحبت ۾ رهي اهو به گلابي ٿي ويندو آهي، اهڙي طرح سني صحبت ۾ اٿڻ ويهڻ واريون به ڏينهو ڏينهن ان جي رنگ ۾ رنگجي وينديون آهن. جيڪي خوش نصيب اسلامي پيرون خوفِ خدا ۽ عشقِ مُصطفيٰ جي لازوال دولت سان مالا مال هجن، محبتِ صحابه ۽ اهلبيت جي دولت سان سرشار هجن، مٿي کان پيرن تائين سُتن جي هلندڙ ڦرندڙ تصوير هجن، جن جي صحبت جي برڪت سان عمل جو جذبو وڌندو هجي، گناهن کان نفرت ۽ فڪرِ آخرت نصيب ٿيندي هجي ته اهڙين اسلامي پيرون جو فيضان حاصل ڪرڻ واري پلا ڪهڙي طرح برڪتن کان محروم رهجي سگهي ٿو.

حضرت سيدنا مصلح الدين سعدي شيرازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سني صحبت جي اهميت کي نهايت خوب صورت انداز ۾ بيان فرمايو آهي جيئن پاڻ ”گلستانِ سعدي“ ۾ فرمائن ٿا، جنهن جو ترجمو ڪجهه هيئن آهي: يعني هڪ ڏينهن خوشبو واري مٽي غسل خاني ۾ مون کي هڪ دوست جي هٿن مان ملي، مون ان مٽي کي چيو ته تون مُشڪ آهين يا عنبر! تنهنجي دلڪش خوشبو مون کي مست ۽ حيران ڪري ڇڏيو آهي (هي ٻڌي مٽي چيو) مان ته حقير (يعني ادنيٰ) مٽي هئس پر هڪ عرصي تائين مان گلن جي صحبت ۾ رهيس بس گلن جي صحبت جو مون ۾ اثر ٿيو (ته مان خوشبودار ٿي ويس) نه ته مان ته اها ئي خاڪ ۽ مٽي آهيان جيڪا پهريان هيس.

(گلستانِ سعدي ص ۴)

سني صحبت جون برڪتون

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! جيتري قدر ممڪن هجي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته اسلامي پيڻرون جي صحبت کان وابسته رهو چوٽه سني صحبت انسان ته انسان جيڪڏهن ڪنهن جانور کي به نصيب ٿي وڃي ته پوءِ اهو عام جانور نٿو رهي بلڪ سني صحبت ۽ نسبت جي برڪت سان ان جي شان ۽ شوڪت ۽ اهميت و رفعت ڪيترا ئي درجا وڌي ويندي آهي، جيئن اصحابِ كهف رضى الله تعالى عنهم جي ڪٿي کي ئي ڏسو جو اڳ ۾ هڪ عام ڪٿو هو پر ان کي اصحابِ كهف رضى الله تعالى عنهم سان محبت ۽ اُلفت تي تنهنڪري هو ان الله وارن جي محبت ۾ انهن جو رفيق، شريڪ سفر ۽ محافظ بڻجي ويو، اولياءِ ڪرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ جي صحبت جون برڪتون ته ڇا نصيب ٿيون، ان جي ته قسمت ئي چمڪي پئي ۽ ان جو مقام ۽ رتبو ايترو بلند ٿيو جو ربُّ ذوالجلال عَزَّوَجَلَّ پنهنجي پاڪيزه ڪلامِ قرآنِ ڪريم ۾ پنهنجي مقبول ٻانهن يعني اصحابِ كهف رضى الله تعالى عنهم سان گڏ انهن جو به ذڪر ڪيو آهي، جيئن سڀني 15 سُوْرَةُ الْكُهْفِ جي آيت نمبر 18 ۾ ارشادِ خداوندي آهي:

وَكَلَّمَهُمْ بِأَسْطُرٍ ذَرَأَعِيهِ بِالْوَصِيْدِ
 ڪرايون پڪيڙيندڙ آهي غار جي چانٿ تي

(پ، الكهف: 18)

حضرت سيدنا امام ابو عبدالله محمد بن احمد قرطبي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: جڏهن نيڪ ٻانهن ۽ اولياءِ ڪرام عليهم رَحْمَةُ اللهِ السَّلَامُ جي صحبت ۾ رهڻ جي برڪت سان هڪ ڪٿي ايترو بلند رتبو ماڻيو جو الله تعاليٰ ان جو ذڪر خبير قرآن پاڪ ۾ فرمايو ته ان مسلمان جي باري ۾ توهان جو ڇا خيال آهي جيڪو اولياءِ ڪرام ۽ نيڪ ٻانهن سان محبت ڪرڻ وارو ۽ انهن جي صحبت کان فيضياب ٿيڻ وارو آهي بلڪ ان آيت ۾ انهن مسلمانن جي لاءِ تسلي آهي جيڪي ڪنهن بلند مقام تي فائز نه آهن. (تفسير قرطبي، پ، الكهف، تحت الآية: 18، الجزء 10، 269/5) يعني انهن جي لاءِ تسلي آهي ته هو پنهنجي ان محبت ۽ عقيدت جي ڪري الله تعاليٰ جي بارگاهه ۾ ڪامياب ٿيندا. (صراط الجنان، پ، الكهف، تحت الآية: 18، 5/5)

مدني چينل

پياريون پياريون اسلامي پيڻرون! اوهان ٻڌو ته انسان هجي يا جانور سني صحبت سان فيضياب ٿيڻ وارو ڪو به محروم ناهي رهندو بلڪه ان تي ربَّ عَزَّ وَجَلَّ جو خاص فضل ۽ احسان ٿيندو آهي ۽ ان جو ٻيڙو پار ٿي ويندو آهي. هن پُرفتن دور ۾ سني صحبت ماڻڻ جو هڪ ذريعو دعوتِ اسلامي جو مشڪبار مدني ماحول آهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ان مدني ماحول جي برڪت سان تمام گهڻين اسلامي پيڻرن جي اصلاح جو سامان ٿي چڪو آهي ۽ توبه کان پوءِ ان مدني مقصد جي تحت زندگي گذاري رهيا آهن ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي اِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ تنهنڪري اسان سڀئي به هن مدني مقصد تي عمل ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺون. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي سڄي دنيا ۾ خدمتِ دين جي 104 شعبن ۾ نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ ۾ مصروفِ عمل آهي، انهن مان هڪ شعبو ”مدني چينل“ به آهي. اڄوڪي دور ۾ ميڊيا ذهن ناهڻ ۽ ڪردار بڻائڻ ۾ هڪ فائدي مند هٿيار جو ڪم ڪري رهيو آهي، ڪيئي ماڻهو ان جو غلط استعمال (Misuse) ڪرڻ لڳا آهن، جنهن جي ڪري خاص ڪري نوجوان نسل انهن بُرن اثرن ۽ فڪرن جي وڪوڙ ۾ اچي پيو .

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي دَامَتْ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَه ۽ دعوتِ اسلامي جي مرڪزي مجلس شوري وڏي شدت سان محسوس ڪيو ته مسلمانن جي گهرن مان T.V ڪيائڻ گهڻو ڪري ناممڪن آهي، بس هڪ ئي صورت نظر آئي ۽ اها هي ته جهڙي طرح دريا ۾ ٻوڏ ايندي آهي ته ان جو رخ فصلن وغيره جي طرف موڙيو ويندو آهي ته جيئن فصل به سيراب ٿين ۽ آبادين کي به تباهي کان بچائي سگهجي بلڪل انهيءَ طرح T.V ٿي جي ذريعي مسلمانن جي گهرن ۾ داخل ٿجي ۽ انهن کي غفلت جي ننڊ مان بيدار ڪيو وڃي، جڏهن هن شعبي جي باري ۾ معلومات حاصل ڪئي وئي ته خبر پئي ته پنهنجو T.V چينل کولي، فلمن ڊرامن، ڳائڻ وڃائڻ، موسيقي جي ڏنن ۽ عورتن جي نمائش کان بچندي 100 فيصد اسلامي مواد فراهم ڪرڻ ممڪن آهي ته اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي مرڪزي مجلس شوري خوب جدوجهد

ڪري رمضان المبارڪ 1429ھ سيپٽمبر (2008) کان مدني چينل جي ذريعي گهر گهر ستنن جو پيغام عام ڪرڻ شروع ڪري ڏنو ۽ ڏسندي ئي ڏسندي ان جا حيرت انگيز مدني نتيجا سامهون اچڻ لڳا.

مدني چينل کي مُم هُءُ نفس و شيطان ڪے خلاف جو بهي دیکھے گا ڪرے گا اِن شاءَ اللهُ اعتراف نفسِ اماره پھ ضرب ایسی لگے گی زور دار شرم عصیاں ڪے سبب هوگا گنهگار آشکارا

پياريون پياريون اسلامي پيرون! مدني چينل جي برڪتن کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ اوهان به پنهنجي گهروارن، رشتيدارن ۽ دوستن کي مدني چينل تي مدني مذاڪرو ڏسڻ جي ترغيب ڏياريو، گناهن پريا چينل ڏسڻ سان پاڻ به بچو ۽ ٻين کي به بچايو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مدني چينل تي معاشري ۾ موجود انهن تمام بُرائين جي نشاندهي ڪئي ويندي آهي جيڪي دنياوي نقصان سان گڏوگڏ بروز قيامت ۾ به ڏلت ۽ رُسوائي جو سبب بڻجنديون آهن. اسان به نيت ڪيون ٿيون ته اڄ کان پوءِ گناهن پريا چينل نه ڏسنديون ۽ نه گناهن جي قريب وينداسين بلڪ خالص الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا ۽ خوشنودي جي لاءِ خوب خوب نيڪيون ڪنداسين.

الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي پنهنجي نيت تي ثابت قدم رهندي عمل جي توفيق

نصيب فرمائي. اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّد

پياريون پياريون اسلامي پيرون! اڄ جي بيان ۾ اسان ٻڌو ته

❖ بُري صحبت ۾ ويهڻ وارو معاشري ۾ نشانِ عبرت بڻجي ويندو آهي،

❖ بُري صحبت ۾ ويهڻ سان هميشه نقصان ئي ڪٽڻو پوندو آهي.

❖ بدمذھبن جي صحبت ايمان جي لاءِ زھر قاتل آهي.

❖ جڏهن ته چڱن جي صحبت ۾ دنيا ۽ آخرت جي بهتري آهي
❖ والدين کي گهرجي ته اهي پنهنجي اولاد کي بري صحبت کان بچڻ جا
نقصانات کان آگاه ڪن.

❖ نيك ماڻهن جي صحبت جي برڪت سان انسان ته انسان جانور به محروم
نٿا رهن.

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ پنهنجن نيك ٻانهن جي صدقي اسان کي به سٺي صحبت نصيب
فرمائي ۽ بُري صحبت کان بچندي بين اسلامي پيڻن کي بچائڻ جي سعادت

نصيب فرمائي. اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

پياريون پياريون اسلامي پيڻون! بيان کي ختم ڪندي سنڌ جي فضيلت
۽ ڪجهه سنڌون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿي، تاجدار
رسالت، شهنشاهه نُبوٽ، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جڻت
نشان آهي: جنهن منهنجي سنڌ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽
جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جڻت ۾ مون سان گڏ هوندو. (مشكاة الصابيح، ڪتاب
الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، ۹۷/۱، حديث: ۱۷۵)

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

ڳاله بولھ جون سنتون ۽ آداب

آئي ۽ شيخ طريقت، اميراهلسنت دامت برڪاتُهمُ العالیه جي رسالي ”101 مڙني گل“
سان ڳاله بول ڪرڻ جون سنتون ۽ آداب ٻڌون ٿا:

❖ مسڪرائي ۽ خوش اخلاقيءَ سان ڳاله بولھ ڪرڻ سنڌ آهي ❖ مسلمانن
جي دلجوئي جي نيٽ سان ننڍن سان شفقت وارو ۽ وڏن سان ادب وارو لهجو
اختيار ڪيو. ❖ وڏي آواز سان ڳالهائڻ کان بيحد احتياط ڪريو ❖ چاهي هڪ
ڏينهن جو ٻار هجي سٺين سٺين نيتن سان ان سان به اوهان توهان سان گفتگو

ڪرڻ جي عادت بڻايو، اوهان جا اخلاق به ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ عمدا ٿيندا ۽ ٻار به آڊب سڪندو * ڳالهه ٻولهه ڪرڻ وقت پردي جي جاءِ تي هٿ لڳائڻ، آڱرين سان بدن تان مير لاهڻ، ٻين جي سامهون ٻار ٻار نڪ کي هٿ لڳائڻ، يا نڪ يا ڪن ۾ آڱر وجهڻ، ٿڪ اڇلائڻ سٺي ڳالهه ناهي * جيستائين ٻيو ڳالهائي رهيو هجي ته اطمینان سان ٻڌو، ان جي ڳالهه ڪٿڻ کان بچو ۽ ڳالهه ٻولهه دوران تهڪ ڏيڻ سنت نه آهي * ڳالهائڻ وقت هميشه ياد رکڻ گهڻيون ڳالهيون ڪرڻ سان رعب ختم ٿي ويندو آهي * ڪنهن سان ڳالهه ٻولهه ڪجي ته ان جو ڪو صحيح مقصد به هئڻ گهرجي ۽ هميشه مخاطب جي طرف ۽ ان جي نفسيات جي مطابق ڳالهه ڪئي وڃي * بدزباني ۽ بي حياتي جي ڳالهين کان هر وقت پرهيز ڪريو، گارگند کان بچندا رهو ۽ ياد رکڻ ته ڪنهن مسلمان کي بنا اجازت شرعي گار ڏيڻ حرامِ قطعي آهي. (فتاویٰ رضويه، ۱۲۷/۲۱) ۽ بي حياتي جي ڳالهه ڪرڻ واري تي جنت حرام آهي. تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائن ٿا: ”اُن شخص تي جنت حرام آهي جيڪو فُحش گوئي (بي حياتي جي ڳالهه) کان ڪم وٺي ٿو.“ (ڪتاب الصَّمْت مع موسوعة الامام ابن ابی الدنيا، ۲۰۴/۷ حديث: ۳۲۵)

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مكتبة المدينه** جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتي ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو.

مُجھ کو جذبہ دے سفر کا کرتارہوں پروردگار سنتوں کی تربیت کے قافلے میں بار بار

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد